

lusen inkom till vårt land för några år sedan och har på ett oröande sätt börjat sprida sig i Skåne. I Tyskland har man med växlande framgång lyckats bekämpa den med en parasitstekel, *Aphelinus mali*, och man har nu i Skåne satt igång en odling av parasiten, som införskaffats från Tyskland.

I de ovan relaterade fallen ha samma parasiter kommit till användning, vilka i skadedjurets hemland hålla det i schack. Parasiterna äro emellertid ofta ej specialiserade på en bestämd art, och goda resultat ha i vissa fall erhållits med sådana parasiter, vilka normalt leva på skadedjuret närstående släkten eller arter. För fullständighetens skull skall slutligen anföras ett vackert exempel på en framgångsrik bekämpning av en art, som veterligt ej har någon känd parasit. På Fiji-öarna hade länge kokosnötodlingarna härjats av en fjäril, *Levuana viridescens*. År 1924 infördes från malajstaterna en parasitfluga, *Ptychomyia remota*, och redan efter 3 år hade denna så decimerat sitt nya värdjur, att bekämpningsproblemet kunde anses definitivt löst.

BROR TUNBLAD.

Ett sätt att utrota morotbladloppan, *Trioza viridula* Zett.

Under vistelse på Gotland denna vår besökte jag i början på maj Lummelunds bruk och sammanträffade där med trädgårdsmästaren herr Hjalmar Nilsson, en vaken och intresserad man. Herr Nilsson visade mig kring i trädgården och talade med naturvännens ömhet i rösten om vart träd och vart växtslag.

Då vi besågo avdelningen för tidiga torgväxter — sallat, spenat, potatis etc. — meddelade herr Nilsson, att han betydligt utvidgat odlingen av morötter.

Förvånad frågade jag om icke krussjukan lade hinder i vägen för morotodlingarna.

Jo då, visst fanns det krussjuka, och det så pass kraftigt att de flesta morotodlingarna gingo om intet, och på granngårdarna fick man sällan en fullgod skörd.

Alltså skyddar herr Nilsson sina morötter med omsorgsfull besprutning, undrade jag.

Visst inte. Besprutningarna voro alldeles för besvärliga och ej heller effektiva. Herr Nilsson befanns ha sin egen utexperimenterade och i några år prövade metod, vilken visat sig enkel, praktisk och absolut effektiv.

Jag tog fram papper och penna och bad att få anteckna.

Varsågod, kunde det bli till nytta för andra så vore det bara roligt.

Anteckningarna lyda:

»Jorden som skall besås med morötter, gödslas kraftigt med chilesalpeter. Detta allenast för att få plantorna hastigt i växt.

Så snart morotbladloppan visar sig, övergjutas plantorna med en kraftig lösning av kali och superfosfat. Denna övervattning får absolut icke ske i stark solbelysning. Vätskeblandningen skall vara så stark, att plantornas örtblad brännas bort, men hjärtskottet (hjärtbladen) få icke dö.

Med de dödade bladen omkommer allt vad *Trioza* heter — fullbildade, ägg och larver. Morotplantorna skjuta sedan nya blad och ha nu kraftig näring att tillgå.»

I regel behövdes ej mer än en enda dylik »dödsvattning», men någon enstaka gång måste en ny övergjutning företagas. Detta bortbrännande av bladen eftersatte givetvis plantorna, men morotsfälten gävo full skörd och tack vare en gynnsam växtplats nedanför bergsbranten hade herr Nilsson i regel morötter till avsalu före andra odlare.

Denna metod att utrota bladlopporna har, som sagts, av herr Nilsson prövats under några år och alltid givit osvikligt resultat. Herr Nilsson betraktade fruktan för morotbladloppan som ett övervunnet stadium.

Den som önskar närmare upplysningar kan hänvända sig till trädgårdsmästare Nilsson direkt, adress: Lummelunds bruk, *Västkinde*.

Klavreström i maj 1937.

C. B. GAUNITZ.

Insekter som blodsugare på insekter.

Sugning av andra djurs kroppsvätska är ett näringssätt, som förekommer hos flera olika insektgrupper. Allbekanta och avskydda representanter för detta slag av parasitism äro loppor, löss och vägglöss och ute i naturen flera slag av tvåvingar, i vårt land stickmyggor, knott och svidknott, dessa de norrländska skogs- och myrmarkernas stora plågoris, vidare bromsar, stickflugor och lusflugor.

I allmänhet är det varmblodiga djur, som utsätts för att bli åderlåtna. Men inom de ovannämnda svidknottens lilla grupp finnas åtskilliga arter, som angripa insekter eller andra kallblodiga djur. Svidknotten eller »svian», som de ofta kallas ute i bygderna,